

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/138/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121204722
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1121204722.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a členiek senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Otílie Belavej v právnej veci žalobcu: L. L. B.Í., M. XX.XX.XXXX, Q. S. XX, XXX XX Q., proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Pribinova 19, 811 09 Bratislava, IČO: 00 151 700, o obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 21. júna 2023, č. k. B1-3C/36/2021-144, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol návrh žalobcu na obnovu konania zo dňa 06. júla 2021, doplnený podaním zo dňa 06. novembra 2022. Okrem dokumentov týkajúcich sa konania, ktoré žalobca žiadal obnoviť, a niektorých rozsudkov, ktorých sa žaloba na obnovu konania týkala, pripojil žalobca k žalobe list adresovaný predsedovi Najvyššieho súdu SR JUDr. Jánovu Šikutovi zo dňa 07.06.2020, odpoveď JUDr. Šikutu zo dňa 14.07.2020, uznesenie Generálnej prokuratúry SR o zamietnutí sťažnosti žalobcu pre jej nedôvodnosť zo dňa 18.03.2021, opakovanú sťažnosť žalobcu adresovanú generálnemu prokurátorovi SR zo dňa 31.03.2021 a upovedomenie Generálnej prokuratúry zo dňa 07.06.2021 o tom, že opakovaná sťažnosť žalobcu na odmietnutie trestného stíhania nebude vybavená (č. l. 25 až 44).

2. V dôvodoch napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal obnovy konania sp. zn. 7C/64/2004 vedeného na Okresnom súde Bratislava I, a to konkrétne rozhodnutí vydaných v konaní:

- uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/157/2013-371 zo dňa 31.07.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.10.2015;
- rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 7C/64/2004-539 zo dňa 16.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.02.2019;
- rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/69/2018-580 zo dňa 20.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.02.2019; a
- uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo/21/2020-630 zo dňa 21.07.2020, ktoré nadobudol právoplatnosť dňa 16.09.2020.

3. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že prvé vyššie uvedené rozhodnutie vydal na Krajskom súde v Bratislave „nezákonný sudca“ JUDr. Juraj Považan, a tým boli porušené základné práva a slobody žalobcu. Konaním sudcu Považana a následne všetkými ďalšími uvedenými rozhodnutiami bol porušený čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. právo žalobcu na zákonného sudcu, a rovnako naplnená skutková podstata trestných činov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa § 326 ods. 2 písm. b) a c) Trestného

zákona. Keďže žalobca nepredložil všetky rozhodnutia uvedené v odseku 2 vyššie s vyznačenou právoplatnosťou, súd pripojil predmetný spis k tomuto konaniu a zo spisu zabezpečil kópie všetkých rozhodnutí s vyznačeným dátumom ich právoplatnosti.

4. Právne odkazujúc na § 397, § 398, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405, § 413 ods. 1, 2 C.s.p. dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť. Vo vzťahu k žalobe na obnovu konania proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/157/2013-371 a Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo/21/2020-630 súd prvej inštancie žalobu odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. c) C.s.p., nakoľko smeruje proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je prípustná, nakoľko ide o uznesenia a žaloba na obnovu konania je v zmysle § 397 prípustná iba proti rozsudkom. Jediným typom uznesenia, vo vzťahu ku ktorému je žaloba na obnovu konania prípustná, je v zmysle § 398 C.s.p. uznesenie, ktorým bol schválený zmier. V prípade uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/157/2013-371 súd žalobu odmietol taktiež podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p., keďže bola podaná oneskorene. C.s.p. pripúšťa podanie žaloby na obnovu konania najneskôr v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia (§ 403 ods. 2 C.s.p.), pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť (§ 405 C.s.p.). Po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania iba v prípade splnenia podmienok taxatívne vymedzených v § 404 C.s.p., pričom takéto podmienky neboli naplnené, resp. ich splnenie žalobca v konaní netvrdil. Jedinou výnimkou je spáchanie trestného činu sudcu v zmysle § 404 písm. c) v spojení s § 397 písm. c) C.s.p., ktoré žalobca tvrdil, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalobu na obnovu konania vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 7C/64/2004-539 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/69/2018-580 súd prvej inštancie odmietol v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p., nakoľko je zjavne nedôvodná.

5. Napriek výzve súdu na odstránenie väd podania a presnú špecifikáciu dôvodov na obnovu konania žalobca tieto dôvody neuviedol tak, aby bolo zrejmé, o ktorý z dôvodov podľa § 397 C.s.p. opiera prípustnosť a dôvodnosť svojej žaloby. Súd tak vychádzal z obsahu jeho podaní a dospel k záveru, že žalobca svoju žalobu neopiera o dôvody uvedené v § 397 písm. d) až f) C.s.p., a preto ich neposudzoval. V prípade žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. a) a b) C.s.p., sa vyžaduje, aby existovali nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré nemohli byť použité alebo vykonané v pôvodnom konaní, a zároveň môžu priviesť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žiadne takéto skutočnosti však žalobca s výnimkou nejasného odkazu na vyjadrenie bývalého predsedu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Ľuboša Sádovského v TV Markíza neuviedol. Predmetné nešpecifikované tvrdenie JUDr. Sádovského o tom, že JUDr. Sádovský ako predseda súdu údajne umožňoval sudcom priamo si vyberať spory, o ktorých budú rozhodovať, žalobca nijako súdu nespresnil ani nepreukázal. Navyše, ak by takéto vyjadrenie existovalo, podľa samotného žalobcu sa o ňom dozvedel už v januári 2020, pričom ale žalobu na obnovu konania podal až v júli 2021. Keďže žalobu na obnovu konania možno v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p. podať v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto žalobu podal, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, bola by v takomto prípade žaloba podaná neskoro, a súd by ju aj v takom prípade odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. V danom prípade je však zároveň žaloba pre zjavné nepreukázanie tvrdenia žalobcu o údajnom novom dôkaze zjavne nedôvodná podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. Z podaní žalobcu vyplýva, že hlavným dôvodom na prípustnosť žaloby na obnovu konania je, že bolo v jeho neprospech rozhodnuté v dôsledku trestných činov sudcu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Juraja Považana, resp. následne trestných činov ostatných sudcov rozhodujúcich v konaní sp. zn. 7C/64/2004 vedeného na Okresnom súde Bratislava I, ktorí svojím konaním podľa žalobcu napomáhali dokonaniu trestných činov JUDr. Považana. Súd prvej inštancie uviedol, že takéto konanie by mohlo zakladať prípustnosť a dôvodnosť obnovy konania podľa § 397 písm. c) C.s.p., čo však žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, resp. preukázal jej opak. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu akéhokoľvek odsudzujúceho rozsudku vydaného v trestnom konaní voči JUDr. Považanovi alebo akémukoľvek inému sudcovi; naopak, samotný žalobca do konania predložil dôkazy, podľa ktorých Generálna prokuratúra SR zamietla sťažnosti žalobcu voči odmietnutiu trestného oznámenia žalobcu na predsedu Najvyššieho súdu JUDr. Jána Šikutu pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužitia právomocí verejného činiteľa. Vo vzťahu k JUDr. Považanovi uviedol žalobca viacero tvrdení, avšak tieto tvrdenia samé osebe nemôžu zakladať prípustnosť žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. c) C.s.p., nakoľko toto ustanovenie vyžaduje preukázanie spáchania trestného činu sudcu. Zo žaloby nie je zrejmé, či žalobca podal trestné oznámenie aj na JUDr. Považana, každopádne však nijako nepreukázal, že by bolo voči nemu čo i len vedené trestné stíhanie. Všetky skutočnosti tvrdené žalobcom v jeho žalobe na obnovu konania týkajúce sa JUDr. Považana celkom zjavne nie sú nové, nakoľko z napadnutých rozhodnutí je zrejmé, že tieto tvrdenia boli žalobcom opakovane vyslovené už počas konania sp. zn.

7C/64/2004. Táto skutočnosť rovnako vylučuje akúkoľvek aplikáciu § 397 ods. 1 písm. a) a b) C.s.p., a teda prípustnosť obnovy konania z tohto dôvodu. Súd taktiež dodáva, že žaloba na obnovu konania obsahuje aj množstvo ďalších tvrdení, ktoré ale boli buď celkom zjavne použité už v pôvodnom konaní, alebo vôbec s vecou nesúvisia. Vzhľadom na rozsah týchto tvrdení a vyššie uvedené skutočnosti sa však súd obsahom týchto tvrdení v tomto odôvodnení nezaoberal.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že dňa 19.07.2002 utrpel pracovný úraz pri návrate zo služobnej cesty, a to náhlu cievnu mozgovú príhodu. Od 01.08.2002 do 31.07.2003 bol práceneschopný v dôsledku uvedeného pracovného úrazu a dňa 29.07.2003 bol uznaný za invalidného, invalidný dôchodok predstavoval sumu 245 eur mesačne, čím sa dostal na hranicu biedy. Od 02.07.1968, teda 34 rokov, si platil úrazovú poisťku č. XXXXXXXX. Žalobca sa v odvolaní ďalej hanlivo vyjadruje na sudcu Považana a sudcu Sedmohradského. Dňa 06.05.1998 uzatvoril so Slovenskou poisťovňou druhú úrazovú poisťku č. XXXXXXXX a platil ju až do 19.07.2002. V čase práceneschopnosti požiadal poisťovňu o výplatu plnení z vyššie uvedených poisťných zmlúv, no Slovenská poisťovňa plnenie nárokov nezákonne odmietla. Následne podal na Okresný súd Bratislava III 04.10.2003 žalobu, ktorá bola odstúpená na Okresný súd Bratislava I, zaplatil súdny poplatok vo výške 18.500 Sk. Žalovaná poisťovňa uznala nárok vo výške 3.671 eur, spochybňovala len dĺžku liečby, ktorá vraj mala trvať 34 týždňov a nie rok, ako aj trvalé následky, ktoré mali byť 30% a nie 70%. Tvrdil, že poisťovňa Allianz vedome klamala, že náhla cievna mozgová príhoda uznaná zamestnávateľom ako pracovný úraz nemá nič spoločné s klasifikáciou pracovného úrazu. Podľa žalobcu toto zdôvodnenie nerešpektuje nález PL ÚS SR 18/2002, že všetky vykonávacie predpisy vydané na vykonanie zrušených vyhlášok stratili materiálny základ existencie, t.j. sú neplatné.

7. Žalobca ďalej uviedol, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom č.k. 7C/64/2004 - 336 zo dňa 13.09.2012 rozhodol o povinnosti poisťovne Allianz vyplatiť mu poisťné plnenie z vyššie uvedených poisťných úrazových zmlúv vo výške 8537,48 eur, úroky z omeškania vo výške 13% ročne od 01.08.2003 do zaplatenia. Na základe odvolania poisťovne Krajský súd v Bratislave nezákonným uznesením č.k. 5Co/157/2013 - 371 z 31.07.2015 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C/64/2004 - 336 zo dňa 13.09.2012 pod vedením sudcu Považana, ktorý naplnil svoje vyhrážky vyplývajúce z predchádzajúceho incidentu jeho dcéry so psikom žalobcu a sudca Považan si nezákonne vybral jeho spor. O uvedenom sa dozvedel v januári 2020, kedy „bývalý predseda Krajského súdu v Bratislave Sádovský v televízii Markíza prehlásil, že odstupuje preto, že umožňoval sudcom priamo si vyberať spory, o ktorých bude rozhodovať“. Podľa žalobcu ide o jeden z najzávažnejších trestných činov sudcov. Následne nezákonná sudkyňa Mgr. Mgr. Plavčáková nezákonným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C/64/2004 - 539 zo dňa 16.10.2017 jeho žalobu odmietla. Aj táto sudkyňa sa dopustila trestného činu marenia spravodlivosti a iných trestných činov. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie a Krajský súd v Bratislave vydal nezákonný rozsudok č.k. 5Co/69/2018 - 580 z 20. novembra 2018, podľa ktorého v režime oboch poisťných zmlúv je daná výluka z povinnosti plnenia. Žalobca následne podal dovolanie a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/21/2020 z 21. júla 2020 bolo jeho dovolanie odmietnuté. Všetci členovia senátu NS sa dopustili trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa v snahe zmariť uplatnenie jeho základných práv a slobôd zmysle ust. § 326 ods. 1a/, ods. 2b, c/na chránenej osobe ods. 3c/ Trestného zákona, aby znemožnili uplatnenie jeho základných práv a slobôd. Na sudcu Šikutu podal podnet na trestné stíhanie, ktorý však bol GP SR vedome a nezákonne odmietnutý na základe krivej výpovede sudkyne Bajánkovej, ktorá tak nezákonne vstúpila do jeho druhého sporu, keď uznesením Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/135/2009 z 13.12.2010 nezákonne zrušila rozsudok Krajského súdu Bratislave sp. zn. 5Co/533/2006 z 13. novembra 2007. Na základe vyššie uvedených a dokázaných trestných činov sudcov a vedome nezákonných rozhodnutí podal dňa 06.07.2021 v zmysle ust. § 397 písm. a), c) a e) C.s.p. návrh na obnovu konania. Uznesením súdu prvej inštancie č. k. 3 C/36/2021 - 46 bol dožiadaný o doplnenie vád žaloby, čo vyčerpávajúcim spôsobom vykonal a zaplatil súdny poplatok za obnovu konania v sume 99,50 eur.

8. Podľa žalobcu súd prvej inštancie vedome nezákonným uznesením č.k. B1 - 3C/36/2021 - 144 obnovu konania s poisťovňou Allianz zjavne nedôvodne odmietol. Návrh na obnovu konania bol podaný v lehote podľa ust. § 403 ods. 2 a § 397 C.s.p. a sudca vedome klame. Má za to, že predložil dôkazy o trestných činoch sudcov, Generálna prokuratúra SR vedome kryje podvody sudcov Považana, Richterovej a Chalúpku a ďalších.

Odvolačiami dôvodmi sú skutočnosti:

- nezákonný sudca Považan a jeho senát a porušenie práva na zákonného sudcu

- trestný čin dokonaného nebezpečného vyhrážania zo strany Považana
- napriek uznaniu záväzku zo strany Allianz Považanov senát a následne aj NS SR žalobu bez právneho titulu nezákonne zamietol
- naplnenie skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu rozhodnutia ÚS (PL ÚS/18/2002)
- zneužívanie právomoci verejného činiteľa zmysle § 326 Trestného zákona zo strany Považana a všetkých sudcov zúčastnených na tomto justičnom podvode,
- sudcu Sedmohradského označil za podvodníka, keď v poučení uviedol, čím výlučne môže odôvodniť odvolanie, a že podáva na neho podnet na trestné stíhanie za zneužívanie právomoci verejného činiteľa
- podáva opakovaný podnet na trestné stíhanie sudcov Krajského súdu v Bratislave Považana, Richterovú, Chalúpku, sudkyňu Okresného súdu Bratislava I. Plavčákovú, sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Čimu, Klenkovú a Šikutu za zneužívanie právomoci verejného činiteľa zmysle § 326 Trestného zákona i za nepreukázanie trestného činu zmysle § 339 Trestného zákona, na Bajánkovú za marenie spravodlivosti zmysle § 344 Trestného zákona a krivú výpoveď v zmysle § 346 Trestného zákona, ktorá zmarila trestné stíhanie sudcu Šikutu, na sudcu Sedmohradského podáva žalobu Medzinárodnému súdu pre ľudské práva na Slovenskú republiku a osobitne na GP SR Žilinku a prokuratúra Javorského.

9. Súd prvej inštancie vyzval žalobcu uznesením č. k. B1-3C/36/2021-179 zo dňa 28. júla 2023, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia odstránil vady odvolania tak, že uvedie odvolací návrh, teda ako navrhuje, aby odvolací súd rozhodol.

10. Žalobca podaním zo dňa 20. augusta 2023 reagoval na uznesenie súdu prvej inštancie na odstránenie väd odvolania. Zopakoval skutočnosti tvrdené v návrhu na obnovu konania, v doplnenom návrhu na obnovu konania a v odvolaní. Žiadal, aby obnova konania sporu voči poisťovni Allianz o výplatu plnenia z dvoch poisťných zmlúv vo výške 8.537,48 eur s príslušenstvom bola v zmysle rozsudku sp.zn. 7C/64/2004 z 27.09.2012 v súlade s návrhom na obnovu konania zo dňa 06.07.2021 povolená. Ako odvolací návrh, petit, ako má odvolací súd rozhodnúť, uviedol, že: „Žalovaný, poisťovňa Allianz, Slovenská poisťovňa a.s., Dostojevského rad č. 4, IČO 00151700 je povinná zaplatiť žalobcovi v súlade s rozsudkom OS Bratislava I. č. 7C/64/2004 z 27.9.2012 poisťné plnenie z 2 poisťných zmlúv:

- č. XXXXXXXX z 1.4. 1974 /ktorou bola nahradená poisťná zmluva č.X,XXX.XXX X.X.XXXX/ uzatvorená s právnym predchodcom Allianz, Slovenskou štátnou poisťovňou
- č. XXXXXXXX zo 6.5.1998 uzatvorená s právnym predchodcom Allianz Slovenskou poisťovňou a.s. v celkovej sume 8.537,48 eur, úroky z omeškania vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby NBS vo výške 13% od 1.8.2003 až do zaplatenia. Podrobné zdôvodnenia výšky plnenia sa nachádza v rozsudku.

Žalobca má ďalej nárok na:

- vrátenie zaplateného súdneho poplatku vo výške 18.500 Sk, čo predstavuje 614.08 eur
- náhradu trov právneho zastúpenia /viď zmluva o právnej pomoci, jej ukončenia a doklady o zaplatení / v sume 1.800 eur
- náhradu za súdom vynútené a zaplatené znalecké posudky 850 eur
- náhradu na zaplatený súdny poplatok za dovolanie 99,50 eur

Žalobca má zároveň nárok na odškodnenie za nemajetkovú ujmu, ktorá mu bola spôsobená 20 ročným trvaním sporu /od 5.11. 2003/, poškodením dobrého mena a povesti odborníka na pracovnú úrazovosť a jej odškodňovanie, za stovky a stovky neprespatých nocí i za zdravotné poškodenia, ktoré mu z tejto psychickej traumy vznikli /onkologické ochorenie a 3 operácie, 2 akútne kardiovaskulárne operácie, porucha ľadvín, celkový kolaps organizmu, hospitalizácie/, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohoto rozsudku“.

11. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 385 ods. I, § 379, § 380 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Žalobca svoje odvolanie založil na tom, že dôvod odmietnutia jeho žaloby - § 413 ods. 1 písm. a), c) a e) je zjavne nedôvodný, a že sudca vedome klame, keďže návrh na obnovu konania bol podaný v lehote podľa ustanovenia § 403 ods. 2 C.s.p. a za odvolací dôvod považoval skutočnosti:

- nezákonný sudca Považan a jeho senát a porušenie práva na zákonného sudcu,
- trestný čin dokonaného nebezpečného vyhrážania zo strany Považana,
- napriek uznaniu záväzku zo strany Allianz Považanov senát a následne aj NS SR žalobu bez právneho titulu nezákonne zamietol,
- naplnenie skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu rozhodnutia ÚS (PL ÚS/18/2002),

- zneužívanie právomoci verejného činiteľa zmysle § 326 Trestného zákona zo strany všetkých sudcov zúčastnených na tomto justičnom podvode,
- sudca Sedmohradský je podvodník, keď v poučení uviedol, čím výlučne môže odôvodniť odvolanie, a že podáva na neho podnet na trestné stíhanie za zneužívanie právomoci verejného činiteľa
- podáva opakovaný podnet na trestné stíhanie sudcov Krajského súdu v Bratislave Považana, Richterovú, Chalúпку, sudkyňu Okresného súdu Bratislava I. Plavčákovú, sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Čimu, Klenkovú a Šikutu za zneužívanie právomoci verejného činiteľa zmysle § 326 Trestného zákona i za neprekazenie trestného činu zmysle § 339 Trestného zákona, na Bajánkovú za marenie spravodlivosti zmysle § 344 Trestného zákona a krivú výpoveď v zmysle § 346 Trestného zákona, ktorá zmarila trestné stíhanie sudcu Šikutu, na sudcu Sedmohradského podáva žalobu Medzinárodnému súdu pre ľudské práva na Slovenskú republiku a osobitne na GP SR Žilinku a prokuratúra Javorského.
Žalobca v odvolaní tiež tvrdil, že predložil dôkazy o trestných činoch sudcov.

13. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), sa v rámci odvolacieho prieskumu zaoberal len tými odvolacími dôvodmi a ich obsahovým vymedzením, ktoré žalobca výslovne v odvolaní uviedol a skutkovo vymedzil; pri viazanosti dôvodmi odvolania pritom neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo. Z uvedeného potom vyplýva aj požiadavka na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúcej svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že bude účinne uplatňovať svoje procesné právo aj v odvolacom konaní.

14. Pokiaľ ide o samotnú odvolaciu argumentáciu žalobcu, tá z pohľadu jej obsahu neobsahuje žiadne námietky vo vzťahu k nosnému dôvodu súdu prvej inštancie, pre ktorý žalobu o obnovu konania odmietol, a to jej oneskorené podanie, neprípustnosť a zjavnú neodôvodnenosť.

15. Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.).

16. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že konanie iniciované žalobou na obnovu konania prebieha v zmysle príslušných ustanovení C.s.p. v dvoch fázach. V prvej z nich súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná. Vzhľadom na to, že v súvislosti s týmto mimoriadnym opravným prostriedkom dochádza k narušeniu princípu právnej istoty, vecné prejednanie tohto opravného prostriedku so zamýšľanými účinkami je viazané na splnenie zákonom striktnie definovaných subjektívnych podmienok prípustnosti obnovy konania (legitimovaný subjekt na podanie žaloby na obnovu konania) a objektívnych podmienok prípustnosti obnovy konania (zákonný dôvod obnovy konania, o ktorý sa žaloba musí opierať, prípustný predmet, voči ktorému žaloba smeruje, zachovanie predpísaných zákonných lehôt a dodržanie zákonom stanovených náležitostí žaloby na obnovu konania). Splnenie uvedených procesných podmienok prípustnosti musí súd skúmať z úradnej povinnosti. Naplnenie predpokladov dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) C.s.p. vyžaduje, aby skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa účastníkov a predmetu pôvodného konania, ktoré majú zakladať dôvodnosť obnovy konania, nemohol ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska. Ďalšou podmienkou prípustnosti dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) C.s.p. je predpoklad, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, sú spôsobilé privodiť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ak ide o žalobu podanú oneskorene, smerujúcu proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a zjavne nedôvodná, súd ju uznesením podľa ustanovenia § 413 ods. 1 písm. a), c) a e) C.s.p. odmietne.

17. Odvolací súd vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/157/2013-371 zo dňa 31.07.2015 konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že žaloba bola podaná oneskorene, a preto žalobu odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p., keďže rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.10.2015 a žalobca žalobu na obnovu konania podal až dňa 6.7.2021. Z tohto dôvodu teda nebola naplnená objektívna podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania (§ 403

ods. 2 C.s.p.), ktorou je dodržanie zákonných lehôt na jej podanie. Zmeškanie týchto zákonných lehôt nemožno odpustiť (§ 405 C.s.p.). Žalobu na obnovu konania možno podať aj po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ust. § 404 C.s.p., avšak len v prípade splnenia podmienok v zmysle ust. § 403 ods. 1 C.s.p., že žaloba na obnovu konania bola podaná v subjektívnej lehote troch mesiacov, odkedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť a za súčasného splnenia podmienok taxatívne vymedzených v § 404 C.s.p., a to, že a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený, b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e) C.s.p. (c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné). Aj podľa názoru odvolacieho súdu takéto podmienky neboli žalobcom splnené, resp. ich splnenie žalobca v konaní netvrdil a spáchanie trestného činu sudcu., ktoré žalobca tvrdil, žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu nepreukázal.

18. V prejednávanej prípadе súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, keď žalobu vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/157/2013-371 zo dňa 31.07.2015 (pre odmietnutie ktorej bol daný aj dôvod v zmysle ust. § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p., bod 21) a uzneseniu Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo/21/2020-630, odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. c) C.s.p. ako neprípustnú, keďže ide o uznesenia a žaloba na obnovu konania je v zmysle § 397 prípustná iba proti rozsudkom s výnimkou uznesenia, ktorým bol schválený zmier (§ 398 C.s.p.), o ktorý prípad v prejednávanej veci nejde.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru o odmietnutí žaloby podľa § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. i vo vzťahu k rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C/64/2004-539 a Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/69/2018-580 pre jej zjavnú nedôvodnosť, keďže neboli dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C.s.p. Je možné konštatovať, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní sa zhodujú s dôvodmi, pre ktoré podal návrh na obnovu konania. Podľa žalobcu nezákonný rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C/64/2004 - 539 zo dňa 16.10.2017 vydala nezákonná sudkyňa Mgr. Mgr. Plavčáková, ktorá sa dopustila trestného činu marenia spravodlivosti a iných trestných činov a Krajský súd v Bratislave vydal nezákonný rozsudok č.k. 5Co/69/2018 - 580 z 20. novembra 2018, senátu 5Co pre zdanenie objektívnosti predsedala Richterová a členovia senátu boli Chalupka a Považan. Za dôvod zakladajúci dôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania uvedených rozhodnutí žalobca označil skutočnosť, že v jeho neprospech bolo rozhodnuté v dôsledku trestného činu sudcu, a to konkrétne trestných činov sudcu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Juraja Považana, resp. následne trestných činov ostatných sudcov rozhodujúcich v konaní sp. zn. 7C/64/2004 vedeného na Okresnom súde Bratislava I, ktorí svojím konaním podľa žalobcu napomáhali dokonaniu trestných činov JUDr. Považana. Súd prvej inštancie správne ustálil, keď konštatoval že takéto konanie by mohlo zakladať prípustnosť a dôvodnosť obnovy konania podľa § 397 písm. c) C.s.p., čo však žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal a nepreukázal ani existenciu akéhokoľvek odsudzujúceho rozsudku vydaného v trestnom konaní voči JUDr. Považanovi alebo akémukoľvek inému sudcovi, a že samotný žalobca do konania predložil dôkazy, podľa ktorých Generálna prokuratúra SR zamietla sťažnosti žalobcu voči odmietnutiu trestného oznámenia žalobcu na predsedu Najvyššieho súdu JUDr. Jána Šikutu pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužitia právomocí verejného činiteľa.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne uzavrel, keď uviedol, že žalobcom tvrdené skutočnosti boli žalobcom opakovane vyslovené už počas konania sp. zn. 7C/64/2004, resp. boli použité už v pôvodnom konaní, alebo vôbec s vecou nesúvisia, čo vylučuje aplikáciu § 397 ods. 1 písm. a) a b) C.s.p., a teda prípustnosť obnovy konania z tohto dôvodu, ako aj z dôvodu podľa § 397 písm. d) až f) C.s.p., keďže žalobca v žalobe z týchto dôvodov nevychádzal.

21. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení uvedených v odvolaní pripojil k odvolaniu výzvu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 18 500 Sk, vyjadrenie Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. zo dňa 04.09.2012 k žalobe vedenej na Okresnom súde Bratislava I. sp.zn. 7C/64/2004, žiadosť žalobcu o urýchlené ukončenie sporu adresovanú predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.06.2020,

odpoveď predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.07.2020, vyjadrenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 07.06.2021 z ktorého vyplýva, že opakovaná sťažnosť žalobcu na odmietnutie trestného stíhania nebude vybavená, výzva Okresného súdu Bratislava I na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eur, upovedomenie Okresnej prokuratúry Bratislava I z 11.06.2019 o tom, že trestné oznámenie žalobcu zo dňa 22.02.2009 dňa smerujúce voči JUDr. Jurajovi Považanovi, JUDr. Janke Richterovej a JUDr. Milanovi Chalupkovi, sudcom Krajského súdu v Bratislave je duplicitné trestné oznámenie, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté orgánom činným v trestnom konaní uznesením pod Č.:G.-XXXX/X-F.P.-Q.X-XXXX zo dňa 13.09.2018 a nadobudlo právoplatnosť dňa 28.09.2018. Právoplatné rozhodnutie o trestnom oznámení vytvára prekážku už rozhodnutej veci, a preto o trestnom oznámení žalobcu nie je možné ďalej konať, kópia návrhu na obnovu konania zo 06. júla 2021 (1. strana).

22. Odvolací súd konštatuje, že ani z týchto dôkazov pripojených k odvolaniu, a ktoré žalobca pripojil aj k žalobe na obnovu konania, nie je možné vyvodiť dôvodnosť žalobcom uplatnených odvolacích námietok, ktoré podľa obsahu nie je možné vyhodnotiť ako odvolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 C.s.p. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 C.s.p.).

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s 255 ods. 1 C.s.p. Podľa uvedených ustanovení by mal žalovaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd mu však nárok na ich náhradu nepriznal, keďže žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).